

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. április 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálat alól hat napot meghaladó ideiglenes kibúvás büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. január 27. napján kihirdetett KB.IV.175/2010/22. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. január 27. napján kihirdetett KB.IV.175/2010/22. számú ítéletével a vádlottat az ellene a Btk.346.§ (1) bekezdésébe ütköző, a 3) bekezdés szerint minősülő szolgálat alól hat napot meghaladó ideiglenes kibúvás büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt követően törvényes határidőben fellebbezést jelentett be a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében. Fellebbezésének indokolásában a fellebbezés irányát megváltoztatta és az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Álláspontja szerint az ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást. Érvelése szerint az ítélet ezen hiányossága a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az első fokú ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjai alapján megalapozatlan, mert a tényállás nincs felderítve, illetve az elsőfokú bíróság tényállást sem állapított meg, és a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontjára is hivatkozott, ami olyan eljárási hiba, ami az ítélet hatályon kívül helyezését szintén megalapozza. Ezzel összefüggésben azt kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú ítélet másodfokú eljárásban nem orvosolható hibájaként jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság nem derítette fel, hogy a vádlott milyen minőségben dolgozott 2010. június 3-án, amikor egy rendezvényt biztosított. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság e körben nem oldotta fel azt az ellentmondást, amely tanú1 vallomása, illetve a Kft. ügyvezető igazgatójának tájékoztatása között fennáll.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai ügyész által bejelentett fellebbezés a Be.360.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján tanácsülésen elbírálható.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a katonai ügyésznek az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezésével az alábbiak szerint.

A Budapesti Katonai Ügyészség vádiratában a vádlottat a Btk.346.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő szolgálat alól hat napot meghaladó ideiglenes kibúvás büntetvével vádolta. A vádirat szerint a végzett vizsgálat eredményeként a vizsgálatot végző orvos a vádlott számára 30 nap sziesztát írt elő és ezért a vádlott eü. szabadságra ment. A vádhatóság abban látta a vádlott büntetőjogi felelősségének fennállását, hogy eü. szabadságának tartama alatt a Kft. alkalmi munkavállalójaként biztonsági őr munkát végzett. A vádirat tényállásában az ügyészség tényként állapítja meg, hogy a vádlott munkavégzésének egészségügyi akadálya nem volt, egészségi állapota kérdésében megtévesztő magatartást tanúsított és ezzel hat napot meghaladóan kivonta magát szolgálati feladatának teljesítése alól.

Az elsőfokú bíróság ítéletében, annak 2. oldal 3. bekezdésében ezzel szemben a következőket állapította meg: „A vádlott betegszabadságának ideje alatt egy zenei rendezvénye nevű biztonsági cég formaruháját viselte, azt azonban, hogy ténylegesen biztosítási feladatokat, munkát végzett, kétséget kizáróan megállapítani nem lehet. Továbbá a vádlott szolgálati helyétől jogszerűen maradt távol, előjáróit nem tévesztette meg, mivel pszichiátriai szakrendelésen megjelent és a főorvosa 30 napos egészségügyi szabadságot biztosított részére.”

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az előzőekben idézettek szerint, tényállást állapított meg, ezért téves a vádhatóság azon hivatkozása, hogy az ítélet azt nem tartalmazza. Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás ugyanis a vádirati tényállás lényeges elemeit tartalmazza, leírja azt a történést, amelyet ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak tartott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a mérlegelési jogkörben megállapított tényállás felülbírálatra alkalmas, és összhangban áll az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokkal. Ezért a másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi állásponttal, hogy az első fokú ítélet nem tartalmaz történeti tényállást és a Be.351.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján hiányossága miatt megalapozatlan.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyészség azon érvelésével sem, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak tisztázását, hogy a vádlott ténylegesen végzett-e munkát, illetve azzal, hogy e körben bizonyítékok között rejlő ellentmondások feloldását elmulasztotta. Osztotta ugyanakkor az első fokú ítélet 3. oldal 5. bekezdésében írt azon érvelést, hogy adott esetben nincs relevanciája

annak, hogy a vádlott végzett-e munkát vagy sem az adott biztonsági cégnél a betegszabadsága ideje alatt.

A vádhatóságnak nem sikerült cáfolnia, hogy a vádlott jogszerűtlenül vette volna igénybe a betegszabadságát. A nyomozás során kihallgatásra került az egészségügyi szabadságot biztosító főorvos, aki a nyomozás során tett tanúvallomásaiban előadta, hogy a vádlott ún. kevert szorongásos depressziós állapota indokolta egészségügyi szabadságának biztosítását. Az ügyész indítványára az elsőfokú bíróság e vallomást a tárgyaláson ismertette, ezzel azt a bizonyítás részévé tette. Az eljárás során nem merült fel olyan adat, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy a vádlott jogtalanul vette volna igénybe az egészségügyi szabadságát. Abból a tényből, hogy a vádlott eü. szabadsága alatt esetleg vagyoni munkát végzett, nem lehet arra vonatkozó következtetést levonni, hogy egészségi állapotát illetően megtévesztő magatartást tanúsított és indokolatlanul engedélyeztek részére betegszabadságot. Az ilyen következtetés nem felelne meg a logika szabályainak.

A Btk.346.§-ában írt katonai bűncselekményt az követi el, aki abból a célból, hogy katonai szolgálatának teljesítése alól kivonja magát, testét megcsonkítja, egészségét károsítja, vagy megtévesztő magatartást tanúsít. A (3) bekezdés szerint büntett valósul meg akkor, ha az ideiglenes kivonás tartama meghaladja a hat napot.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás alapján a vádlott nem valósította meg a vádban terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, és akkor sem valósította volna meg, ha bizonyított lett volna, hogy ténylegesen munkát végzett a vádbeli napon. Ez utóbbi eset legfeljebb a vádlott fegyelmi felelősségét vethette volna fel. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen mentette fel a vádlottat az emelt vád alól bűncselekmény hiányában.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet - mivel az a Be.351.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjában írt okokból nem megalapozatlan, továbbá az elsőfokú katonai tanács az indokolási kötelezettségének is eleget tett - a másodfokú bíróság az ítéletet felülbírálatra alkalmasnak találta és a Be.371.§ (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdéseire alapszik.

Budapest, 2012. április 20. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2012. április 20. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Horváth Judit
tisztviselő